

Imperfetto indicativo / Οριστική παρατατικού

1^a coniugazione/
συζυγία (-are)

2^a coniugazione/
συζυγία (-ere)

3^a coniugazione/
συζυγία (-ire)

	parlare	leggere	dormire
io	parlavo	leggево	dormivo
tu	parlavi	leggеви	dormivi
lui/lei/Lei	parlava	leggева	dormiva
noi	parlavamo	leggевамо	dormivamo
voi	parlavate	leggевате	dormivate
loro	parlavano	leggевано	dormivano

Χρησιμοποιούμε τον οριστική παρατατικού (imperfetto indicativo) για να εκφράσουμε:
 μια μη ολοκληρωμένη παρελθοντική πράξη,
 μια παρελθοντική πράξη που βρίσκεται σε εξέλιξη,
 μια παρελθοντική πράξη που έχει διάρκεια ή συχνή επανάληψη.

Χρησιμοποιούμε
τον imperfetto
indicativo
/ οριστική
παρατατικού

- στις περιγραφές: *Vent'anni fa nella nostra città c'era molto più verde.*
- για να εκφράσουμε μια παρελθοντική πράξη που επαναλαμβάνεται συχνά και για να εκφράσουμε μια παρελθοντική συνήθεια: *Ogni domenica Carlo andava al cinema o a teatro.*
- για να δηλώσουμε δύο ή περισσότερες παράλληλες παρελθοντικές πράξεις: *Giulia studiava e ascoltava la radio. / Giulia studiava e sua sorella guardava la TV.*
- για να ζητήσουμε κάτι με ευγενικό τρόπο: *Volevo due pizze...
Σε αυτή την περίπτωση, στον προφορικό λόγο, χρησιμοποιούμε την οριστική παρατατικού στη θέση της υποθετικής (ή ευκτικής) έγκλισης ενεστώτα (condizionale presente) (*Vorrei due pizze...*).*
- στον δημοσιογραφικό λόγο, στις αφηγήσεις, στα παραμύθια: *C'era una volta un burattino di nome Pinocchio... / Ieri, all'incontro tra i paesi europei partecipava anche...*

Verbi irregolari all'imperfetto indicativo /
Ανώμαλα ρήματα στην οριστική παρατατικού

essere	bere	dire	fare	porre	tradurre	trarre
ero	bevevo	dicevo	facevo	ponevo	traducevo	traevo
eri	bevevi	dicevi	facevi	ponevi	traducevi	traevi
era	beveva	diceva	faceva	poneva	traduceva	traeva
eravamo	bevevamo	dicevamo	facevamo	ponevamo	traducevamo	traevamo
eravate	bevevate	dicevate	facevate	ponevate	traducevate	traevate
erano	bevevano	dicevano	facevano	ponevano	traducevano	traevano

Uso dell'imperfetto e del passato prossimo

(e differenze con i verbi modali potere, volere, dovere) /

Χρήση της οριστικής παρατατικού και του παρακειμένου/αορίστου
(και διαφορές με τα τροπικά ρήματα potere, volere, dovere)

Για να εκφράσουμε παρελθοντικές πράξεις:

a. Χρησιμοποιούμε τον imperfecto indicativo - οριστική παρατατικού για να περιγράψουμε συνήθειες ή χαρακτηριστικά και γνωρίσματα ενός προσώπου ή ενός πράγματος (*Da bambina ero molto tranquilla*) ή για να περιγράψουμε δύο παράλληλες πράξεις (*Mentre camminava, parlava al telefono*).

Χρησιμοποιούμε τα τροπικά ρήματα στον imperfecto indicativo - οριστική παρατατικού (*Luigi doveva andare dal dentista*) για να περιγράψουμε μια μη ολοκληρωμένη πράξη ή μια αβέβαιη πράξη (= Luigi è andato o non è andato dal dentista?).

b. Χρησιμοποιούμε τον passato prossimo - παρακειμένο/αορίστο για να δηλώσουμε ολοκληρωμένες πράξεις (*Ieri, Giulia ha chattato fino a mezzanotte*), διαδοχικές ολοκληρωμένες πράξεις (*Prima ho mangiato e poi ho guardato la TV*) ή για να δηλώσουμε μια πράξη που διακόπτει μια άλλη πράξη (*Mentre camminavo, ho incontrato Dino*).

Χρησιμοποιούμε τα τροπικά ρήματα στον passato prossimo - παρακειμένο/αορίστο (*Luigi è dovuto andare dal dentista*) για να περιγράψουμε μια ολοκληρωμένη πράξη, η οποία εκφράζει σαφώς τι έχει συμβεί (= Luigi è andato sicuramente dal dentista).

Trapassato prossimo / Υπερσυντέλικος

Βοηθητικό ρήμα essere ή avere στην οριστική παρατατικού (imperfetto indicativo) + μετοχή αορίστου παρακειμένου του ρήματος

Χρησιμοποιούμε τον υπερσυντέλικο για να εκφράσουμε μια παρελθοντική πράξη, η οποία προηγείται μιας άλλης παρελθοντικής πράξης, την οποία εκφράζουμε με παρακειμένο/αορίστο (passato prossimo) ή οριστική παρατατικού (imperfetto indicativo):

Francesca ha detto che l'anno scorso non era andata in vacanza.

Mio nonno parlava sempre dei viaggi che aveva fatto.